

Asistaților social

DANACIOBY

ASITAȚILOR SOCIAL

Printre sute de nebune
Tot nebună sunt și eu,
Că-ncerc să le fac pe toate
Parc-aș fi eu Dumnezeu.

Du-te-n stânga, du-te-n dreapta,
Mai la centru, la mijloc.
Nu-nțeleg ce-atâta grabă.
Mai încet, că nu mai pot.

Vreau o pauză de minte,
Și de mâini și de picioare,
Nu mai vreau să fiu cuminte.
Simt că sufletul mă doare.

Câtă lume stă și paște...
Fără griji și fără rost.
Și nicicând n-ar recunoaște
Că trăiesc viață de prost.

Mai lăsați-mă în pace,
Voi ce sunteți asistați.
Nu mai vreau să am a face
Doar cu leneși și ratați.

Anonimă-i viața voastră,
Dar vă faceți auziți
Când furați din munca noastră
Și votați niște tâmpiți.

Dar de fapt, nu-i vina voastră,
Ci a celor ce vă țin.
Voi sunteți doar o fereastră,
Între mită și festin.